

13 e tref Luk 10:23-37
Västerslättskyrkan 20150830

Under hela gamla testamentets tid längtade människor efter att profetiorna om Herrens Messias skulle gå i uppfyllelse. De, som levde då, fick leva i tro på det som skulle komma.

Nu säger Jesus om hans lärjungar, att de var saliga, alltså lyckliga och glada över att ha få se att alla de gamla löftena blivit uppfyllda. Jesus hade kommit, de kunde både se och höra honom.

Men det var inte alla som tog till sig Jesus anspråk på att vara den utlovade Messias. I dag har vi fått höra om den laglärde som försåtligt ställer frågan till Jesus, allt för att sätta dit honom: *”Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?”* Jesus hade mycket väl kunnat besvara frågan, men Jesus gör det inte utan ställer en motfråga.

Jesus sade: *”Vad står det i lagen? Hur lyder orden?”* Den laglärde svarade: *”Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.”* Jesus sade: *”Det är rätt. Gör det, så får du leva.”*

Trots att den laglärde försökte att sätta dit Jesus genom något som han sa, så avvisar Jesus inte honom, utan Jesus bedriver själavård i ett hopp om att kunna få vinna honom. På ett ödmjukt sätt hänvisar Jesus till

vad som var skrivet i Bibelns ord.

Vår kristna tro måste vila på Bibelns grund, därför är det så viktigt att vi läser och studerar Bibeln. Det gäller både präster och församlingsbor. Jag vet att det ibland kan vara jobbigt att läsa Bibeln och jag vill inte lägga bördor på någon med krav på bibelläsning. Men vi får i varje fall en hjälp varje söndag när vi samlas till gudstjänst att få lyssna och följa med i tre bibelläsningar. Jag har glatt mig över att under mina år här i Umeå stads församling fått möjligheten att leda Bibelgrupper här på Västerslätt. Det har berikat mig själv. Där har vi tillsammans fått ställa frågor och söka svar.

Den lagkloke ställde en ny fråga utifrån textordet *”Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.”*

Han frågar: *”Och vem är min nästa?”*

Nu svarar Jesus med att berätta om den Barmhärtige Samariten. Det är en berättelse som tillhör en av de mer kända av Jesu berättelser. Jag läser den en gång till:

”En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma

samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.'

Jesus berättar så levande så man kan se händelsen framför sig, om hur den stackars mannen blir brutalt rånad, när han beger sig på vägen från Guds stad Jerusalem, där templet låg, ned till Jeriko.

Jag vet inte om Jesus menade att det låg någon djupare mening i denna beskrivning.

Men hur som helst så blev han rånad, liggande på marken slagen och blodig, nära att dö. Han var verkligen i nöd.

När jag läser texten om prästen och leviten som gick förbi den slagne, så får jag liksom ett stygn i hjärtat.

Jag kan ställa mig frågan om hur lyhörd jag själv varit inför människor som varit i själslig och kroppslig nöd.

Hur har jag betett mig när jag sett andra människor som haft det svårt i livet?

Har jag varit den präst som gått förbi, när jag borde ha

stannat upp?

Har jag varit den som undvikit att ställa frågan: Hur har du det? Vad är det som känns tungt i ditt liv?

Som präst har jag ju redskapen. Jag har ju fått uppdraget att predika *befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet*. Men har jag gjort det?

Har jag bidragit till att i vår församling och i de sammanhang där jag finns skapa en miljö till försoning och helande?

Ur djupet av mitt hjärta har jag full anledning till att ropa: Herre Jesus Kristus, förbarma dig över mig. Må Gud och människor förlåta mig för alla mina underlåtelser och brister.

Slutet på Jesu berättelse är en underbar beskrivning av Jesus själv, han som själv blev anklagad för att vara en samarit, som vi läser i Joh 8:26

Judarna sade: "Har vi inte rätt när vi säger att du är samarier och att du är besatt."

Jesus beskriver själv syftet med sin ankomst: *jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare* Matt 9:13

Vi ser framför oss hur Jesus stannar upp inför den slagne mannen, hur Jesus rengör hans sår, och hur han håller den läkande oljan i såren. Vad är det för sår som Jesus rengör? Kan det syfta på de sår som vår

själafrände utsätter oss människor för genom att föra oss vilse? Kan det vara sår i en förkrossad och förtvivlad själ?

Under Jesu verksamhet ser vi framför oss hur Jesus säger till människor: *Dina synder är dig förlåtna.* Aposteln skriver: *Jesu. Guds Sons, blod rensar oss från all synd.*

Den barmhärtige samariten lyfter sedan mannen upp på sin åsna, den åsna som bär korsets tecken på sin rygg och sen för han honom till ett värdshus, där han ska få omvårdnad.

Jag tänker att detta värdshus motsvaras av Jesu Kristi kyrka här i världen. Vår kyrka ska kunna vara en helande miljö för människor som längtar efter frid med Gud.

Jesu ord till värdshusvärderna upplever jag så starka:

Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.'

Jesus är den som betalat en full lösepenning inför Gud för oss människor. Han säger själv, att han *gett sitt liv till lösen för många.* Mark 10:45

Paulus skriver att *Jesus gav sig själv till lösen för alla.* 1 Tim 2:5-6

En denar var på Jesu tid dagsinkomsten för en dags tungt arbete. På långfredagen gick Jesus in i en kamp

för att utplåna världens synder genom att lida och dö för oss på korset. På påskdagen uppstod Jesus från de döda, där han öppnade en väg till ett evigt liv för en hel värld. Det är det två denarer som Jesus erlade.

Därför finns det ett hopp för alla människor om en framtid.

Jesus har också ett tröstens ord till alla dem som kommer i anfäktelse, som frågar sig om det verkligen räcker med det Jesus redan gjort för oss, när han säger: *kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.*

Det Jesus vill säga till oss är att om vi tvivlar på att Jesu död på korset och att Jesus uppstått från de döda skulle vara tillräckligt för att vi skall kunna vara Guds barn och att vi ska få komma till himmelen. Då är Jesus beredd att vid hans återkomst på den yttersta dagen ta sig an oss.

Så ställer Jesus en slutfråga till den laglärde: *Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?" Han svarade: "Den som visade honom barmhärtighet."*

Den som har visat oss människor barmhärtighet, det är Jesus.

Jesu slutord är: *"Gå du och gör som han!"* Aposteln manar: *Varen så till sinnes som Kristus Jesus var.*

Så får vi vandra i Jesu fotspår i kärlek till Jesus och till varandra, tills dess vi når målet för vår tro, våra själs frälsning.